

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1072: Ngay Đó Một Niệm Chẳng Sanh, Mà Cái Niệm “Chẳng Sanh” Cũng Không Có, Mới Là Nhất Như, Chẳng Hề Sai Khác

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 094)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【 Ngay đó một niệm chẳng sanh, mà cái niệm “chẳng sanh” cũng không có, mới là nhất như, chẳng hề sai khác. 】

Một niệm chẳng sanh rồi, nếu như vẫn còn vướng mắc một cái “một niệm chẳng sanh”, thì người ấy vẫn chưa phải, vẫn chưa thấy được “nhất như”, bởi vì vẫn còn có một vọng niệm tồn tại. Phải thật sự đạt đến mức một niệm cũng đều không có.

Chúng ta phải tự hỏi, chúng ta niệm câu “A Di Đà Phật” này, rốt cuộc là hữu niệm (có niệm) hay là vô niệm (không niệm)? Trong cảnh giới hiện tiền của chúng ta, câu “A Di Đà Phật” này là có, thật sự là có! Chẳng giả chút nào, thế giới Tây phương Cực Lạc cũng thật sự là có. Khi lâm chung, Phật thật sự đến tiếp dẫn, chúng ta thật sự vãng sanh, là có! Thế nhưng cái “có” này, cũng có thể niệm đến chỗ “nhất như”, điều này phải xem công phu của quý vị; khi niệm đến chỗ “nhất như”, chẳng phải là không niệm, mà vẫn cứ niệm, vẫn niệm A Di Đà Phật. Chẳng những A Di Đà Phật là “phi hữu phi vô” (chẳng phải có, chẳng phải không), mà câu danh hiệu này cũng là “phi hữu phi vô”, hai bên đều chẳng dính mắc (lưỡng biên bất trước). Câu Phật hiệu niệm được rõ ràng, minh bạch, ấy là không dính mắc vào “không”; trong tâm thì sạch sẽ, rỗng rang thanh tịnh như vô sự, ấy là không dính mắc vào “có”.

Có thể thấy rằng câu Phật hiệu này, nếu công phu của quý vị biết cách vận dụng, thấu hiểu được nguyên lý nguyên tắc của “Kim Cang Bát Nhã”, thì một ngày từ sáng đến tối cứ “A Di Đà Phật”, “A Di Đà Phật”, hai bên “không” và “có” đều chẳng trụ. Phương pháp này rất hay, so với việc tu hành của bất kỳ tông phái pháp môn nào trong Đại Thừa cũng đều thiết thực, vững vàng hơn,

bởi vì dầu quý vị chưa đạt đến cảnh giới “nhất như” thì cũng vẫn được vãng sanh, sanh về cõi Phạm Thánh Đồng Cư; nếu như đạt đến cảnh giới “nhất như”, thì cũng vãng sanh, sanh về cõi Thật Báo Trang Nghiêm.

Điều này không giống với các pháp môn khác, các pháp môn khác nếu không đạt đến “nhất như” thì chẳng thể kiến tánh, chẳng thể siêu việt mười pháp giới, công phu mà kém một bậc, thì ngay cả lục đạo luân hồi cũng chẳng thể thoát ra. Như vậy thì đã rất rõ ràng, rất minh bạch rồi, phương pháp tu học chung quy không có phương pháp nào vững vàng, an ổn bằng niệm Phật.